

NINGÚ T'ATURA EL SOMNI

Hola amb dic Kathrine Switzer, molts em coneixeu per ser la primera noia amb córrer una Marató.

Quins temps! Com passen els anys. Ara ja tinc 73 anys!

Però, coneixeu la història de quan vaig pujar a l'Everest?

Jo, Kathrine, de petita sempre volia ser atleta i escaladora. El meu propòsit? Pujar a la muntanya més alta del món: l'Everest. I quan tenia només 16 anys va arribar el moment de fer el meu somni realitat. Des d'Alemanya, el 1964, vaig anar camí cap a Àsia.

El primer dia va anar fantàstic i després de molt patiment vaig arribar al primer camp base. Buf, quin fred! No vaig poder dormir en tota la nit, només pensant en les persones que em deien boja per voler fer el meu somni realitat. Ni la meva pròpia família no em recolzava.

Jo l'únic que volia era la igualtat i demostrar-los que les noies també podem se esportistes.

Després de la desastrosa nit va arribar el segon dia ,em tocava pujar una de les pujades d'escalada més difícils .Quan ja l'havia pujat em va caure el meu guant. Eren els meus guants de bona sort! L'havia d'anar a busca! Però se'm faria de nit així que el vaig donar per perdut.

Vaig anar al segon camp i quan m'estava a punt d'adormir vaig sentir que algú obria la tenda...

Ansiosament vaig mirar qui era. Qui havia obert em va explicar que tenia el mateix propòsit que jo. Que es deia Betty i que havia trobat el meu guant. Vam pensar de continuar juntes.

Després d'una llarga xerrada amb la Betty ja era el 3r dia .

Ara tocava resistència i una pujada perillosa. La Betty era una gran experta i amb va ensenyar moltes coses.

A la pujada més forta va relliscar i no va poder arribar. Tot i la traumàtica pèrdua no em vaig rendir i a dalt de l'Everest estava.

No m'ho podia creure era el meu somni .Com és el meu lema: NINGÚ T'ATURA EL SOMNI!

Ara tocava el més difícil, baixar! Quan portava una bona estona vaig caure a terra. Vaig intentar aixecar-me i del fred no vaig poder. A les línies de la mort vaig pensar: sóc la primera noia a pujar l'Everest i això té molt mèrit.

Vaig començar a veure al·lucinacions de la meva família...

Fins que em vaig aixecar i vaig arribar.

Quan tothom em preguntava que com ho havia fet que allò era impossible, jo els hi deia:

NINGÚ T'ATURA EL SOMNI!